

lásra mindig jobbról egy, balról egy, tehát két hajtás történik, a nélkül, hogy a vadászok állásukat változtatnák; ily berendezés mellett reggeli 9 órától délutáni 4 óráig 25—30 hajtás történik. A mult őszi rendkívüli sokaságu szalonkát hozott a vidékre; az ennek következtében gyakran tartott legfelsőbb udvari vadászatok bő alkalmat nyújtottak azon meggyőződésre, hogy Ő Fölsége, mint különben is szenvedélyes és kitünő vadász, a szalonkák biztos elejtésében párját ritkítja. A vadásznyilások 4 ölnél sehol sem lévén szélesebbek, a 4—5 ölnyi magas surjányok ily keskeny nyilások fölött majdnem összeérnek; ha a szalonka nappali nyugalmából a hajtók zaja által fölriasztva, nyilsebességgel röpül el a nyilás fölött, csak biztos kéz emelhet fegyvert annak elejtésére. Hogy ő Fölsége minő biztossággal lő, azt a mult őszi szalonka vadászatok eredménye bizonyítja, mely idényben felséges királyunk az összesen elejtett 597 darab szalonka közül egyedül 215 darabot lőtt. A folyó tavasszal pedig kilencz hajtásban esett 128 darab szalonkából ő Fölsége 71 darabot ejtett.

Tomcsányi Gyula.

Könyvismertetés.

Faesy és Frick cs. kir. udvari könyvkereskedésének kiadásában Bécsben megjelent és minden könyvtárban utján hapható, „Az európai futóhomok és művelése“ című szakmű, melyet német nyelven, tekintettel Magyarországra és különösen a bánsági futóhomok-pusztára, Wessely József urad. kormányzó és erdész. akad. ny. igazgató irt. A mű mellékletét képezi a bánsági homokpuszta helyrajzi térképe.

A mű bevezetésében az európai futóhomok, térségek,

helyrajzi s földtani viszonyai, a futóhomok természetani s vegytani tulajdonságai, s a homokfuvatagok mozgása és alakulása, a futóhomok képződése, az illető tájékok égalji viszonyai, talajvizeinek tulajdonságai, növényzete sat. adatnak elő, mely kiindulási alapból szerző következetesen a mezőgazdasági kezelés vagy erdómívelés kérdésének megoldására tér át. Gazdasági szempontból szerző az utóbbihoz hajlik.

A mű további folyamában a futóhomokmívelés különböző módjai, az erre vonatkozó törvényhozás sat. behatólag tárgyalatnak, a második részben pedig határozott egész a szolgálat szervezéséig kimerítően tárgyalt javaslatok tételnek.

A „Melléletek“ czimén közlött utolsó részben pedig a szerző és mások által a futóhomokon s annak tulajdonságain fogatosított vizsgálatok eredményeinek ismertetése foglaltatik.

Ezen minden tekintetben érdekes és tanuságos műnek bővebb ajánlatát szerzőnek hirneve s könyvének belbecse feleslegessé teszik.

A munka, melynek megjelenését itt jelezni kívánjuk, hazánk futóhomok sikságainak termékeny tételét, illetőleg befásítását, s egy szóval hasznosítását tárgyalván, biztos utmutatúl szolgál, s valódi hiányt pótol. A 8 frtra szabott ár, tekintettel a könyv 24 ivnyi terjedelmére, diszes és ezért költséges kiállítására jutányosnak mondható.

Észak- ausztrália palaczkfája.

Dr. Benett György Ausztraliából 1871. évi novemberben kelt tudósításában az ottani sajtóságos alaku vagy is palaczkfákról következő leirást adja: Utazásunk vége felé, midőn társaim által felhivattam a palaczkfák szemléjére, homokos talajra akadtunk, melyben az Eucalyptus-ok és más óriás

nagyságu myrtus-ok virágoztak, az ausztráliai növénytenyészet félreismerhetlen jellegében. Ezek közt tűnt fel nekünk eme különös fa, mely rendkívüli és a vizes-üveghez hasonló alakjánál fogva palaczkfának neveztetik. E fák egymástól igen különböző távolságban vannak, s az őket környező roppant tuskés-bokrok miatt csak nehezen közelíthetők meg. Ámde a közelből való látás, a fák figyelmet keltő alakja, azok növéseinek különfélelése és magasztosságuk gazdagon kárpótolják a kiállott nehézségeket. E fák a Sterculiaceae-k családjához tartoznak, s botanikai nevök : *Delabechia rupestris*, míg a bennszülöttek palaczkfának (Flaschenbaum) nevezik. A fa benső szövete nagy mértékben tartalmaz mézgához hasonló nyálka-anyagot. A fák, melyeket láttunk 35—65 láb hosszúk, s csupjaikon nagy ágakra oszlanak; leveleik 4—7" hosszúk, láncások és kocsánosak; míg más levelek ugyanazon fán és törzsön ujjazottak, mely abból áll, hogy 5—7 másfél láb hosszú s a rendes levélhez hasonló alaku levél egy kocsánon egyesülve jön elő. Virágjának kerek alapja négyszögre hajló, a virág maga jelentéktelen. A kéreg durva és ránczos, s a levelek az ifjabb és a korosabb fákon nem különböznek. A 12—35' hosszú fák alsó törzskerülete 7'. Homok vagy homokos agyagtalajon kitünően tenyésznek. A lakosok a törzseket gyakran megcsapolják, s a nyert nedvből frissítő italt készítenek; állítják, hogy maga a nedv kitünő gyógyerővel is bír. Az alkalmas vastagságu törzseket a lakosok kiszokták vájni, s ez uton belőlük jó járatoronakokat készítenek.

L. I. . .